

medlemsstaterne skal fortsat have mulighed for at begrænse adgangen til og udøvelsen af de pågældende former for virksomhed ud fra samfundsmæssige hensyn samt at gøre sådan virksomhed afhængig af, at der erlægges en finansiel ydelse eller en ydelse i form af kulbrinter, idet regler for denne ydelse skal fastsættes, så den ikke griber ind i forvaltningen af enhederne; denne mulighed skal benyttes, uden at der derved forskelsbehandles; bortset fra de forpligtelser, der er knyttet til anvendelsen af denne mulighed, bør enhederne ikke pålægges betingelser og forpligtelser, som ikke er begrundet i behovet for at udøve denne virksomhed på behørig vis; kontrol med enhedernes virksomhed skal begrænses til, hvad der nødvendigt for at sikre, at disse forpligtelser og betingelser overholdes;

der bør ske en begrænsning af de områder, som en tilladelse dækker, og af tilladelsernes varighed, så det undgås, at en enkelt enhed får eneret til områder, hvor det vil være mere effektivt at lade flere enheder gennemføre prospektering, efterforskning og produktion;

medlemsstaternes enheder bør i tredjelande kunne få en behandling svarende til den, som enhederne fra de pågældende tredjelande får i Fællesskabet i henhold til dette direktiv; der bør fastsættes en procedure, der tager sigte herpå;

direktivet bør gælde for tilladelser, der udstedes efter den dato, fra hvilken medlemsstaterne skal sætte de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme dette direktiv;

Rådets direktiv 90/531/EØF af 17. september 1970 om fremgangsmåderne ved tilbudsgivning inden for vand- og energiforsyning samt transport og telekommunikation¹⁾ og Rådets direktiv 93/38/EØF af 14. juni 1993 om samordning af fremgangsmåderne ved tilbudsgivning inden for vand- og energiforsyning samt transport- og telekommunikation²⁾ gælder for

enheder i energisektoren med hensyn til indkøbs-, bygge-, anlægs- og tjenesteydelseskontrakter; anvendelse af den alternative ordning i henhold til artikel 3 i direktiv 90/531/EØF er specielt betinget af, at tilladelserne i den medlemsstat, som anmoder om anvendelse af denne ordning, tildeles uden forskelsbehandling og på en gennemskuelig måde; en medlemsstat opfylder denne betingelse fra det øjeblik og så længe den overholder forpligtelserne i nærværende direktiv; direktiv 90/531/EØF bør derfor ændres;

Det fastsættes i artikel 36 i Rådets direktiv 90/531/EØF af 17. september 1990, at der inden fire år skal foretages en revision af direktivets anvendelsesområde, især på baggrund af de fremskridt, der er gjort med hensyn til åbningen af adgangen til markederne og med hensyn til konkurrencen. Denne revision af anvendelsesområdet omfatter efterforskning og udvinding af kulbrinter.

Danmark befinder sig i en særlig situation, eftersom det er forpligtet til at optage forhandlinger om en eventuel fortsættelse af virksomheden efter udløbet af den koncession, der blev udstedt den 8. juli 1962, og som vedrører de områder, der opgives den 8. juli 2012; Danmark indrømmes derfor en undtagelse for disse områders vedkommende.

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

Artikel 1

I dette direktiv forstås ved:

1. »myndigheder«, offentlige myndigheder som defineret i artikel 1, nr. 1, i direktiv 90/531/EØF, som har beføjelse til at udstede en tilladelse og/eller kontrollere anvendelsen heraf;
2. »enhed«, enhver fysisk eller juridisk person eller enhver gruppe af sådanne personer, som anmoder om, eller vil kunne anmode om en tilladelse, eller som er i besiddelse af en sådan;

¹⁾ EFT nr. L 297 af 29.10.1990 s. 1.

²⁾ EFT nr. L 199 af 9.8.1993, s. 84.